

много пѣтя чловѣкъ си намѣрува бѣдѣ-тъ като говори противу тѣхъ. На прѣсты-тъ хора сѣко ново нѣщо ся чини необычайно, ако ще бы и най-умно и най-право да е. Ако ли тѣзи нѣща, докачатъ юще нѣкои обичаи, които тѣ за святи почитатъ, тогазы вече нито чякай, нито ся озъртай, защото си гы парижлъ по дробѣ-тъ.

За туй повече ся зарадвахъ на това писмо, и на радѣ сърце отговарямъ, както тому който ми е писалъ, така и всѣкому другиму, за да покажѣ че мое-то намѣреніе не е да ся повреди православіе-то но да ся избличятъ суевѣрія-та; нека прочете сѣкой единъ този мой отговоръ, пакъ ще види и ще познае истиннѣ-тъ, ако му е истинна-та драга.

ОТВѢТЪ

Честный Отче и брате Серафиме!

Тебѣ наистинѣ много чудо ще ти ся види, като чюешъ отъ мене, че съмъ ся много зарадвалъ на твое-то писмо, и може бы съ пръвѣ пѣтъ да помыслишь че азъ отъ приструваніе ти така пишѣ: но като прочетешъ сичкыя-тъ ми отговоръ, ще познаешъ истиннѣ-тъ на мой-тъ рѣчты. Писмо-то ви азъ не веднѣжъ но и много пѣтя го исчетохъ, не бы можилъ да ми пишешъ друго поспоредъ волѣ-тъ ми нѣщо, нито ми бы далъ по-добрѣ причинѣ, да ти отпишѣ и поговорѣ съ васъ за таквызи нѣща, за които е най-добро врѣме и най-голѣма нужда да ся говори днесъ.

Най-напредъ, щѣ наченѣ отъ твои-тъ хулительны и укорительны думы. Много бы по-добрѣ сторилъ наистинѣ, да не си толкозь щедъръ на тѣхъ защото, вѣрувай ми, брате, това не ще ти докара никакъвъ почетъ прѣдъ умны-тъ хора; а пакъ заплашваніе-то ти совѣмъ е излишно за одного, който ся отъ таквизъ нѣща не плаши. Самъ си разсѣди, отъ какво можи да ся плаши и да ся бои единъ чловѣкъ, който не има нищо което да му ся отъмне, и който гдѣто и да ся намѣрва, живѣе почетенно и подъ покровителство-то на гражданскы-тъ за-